

Nani Tahiti

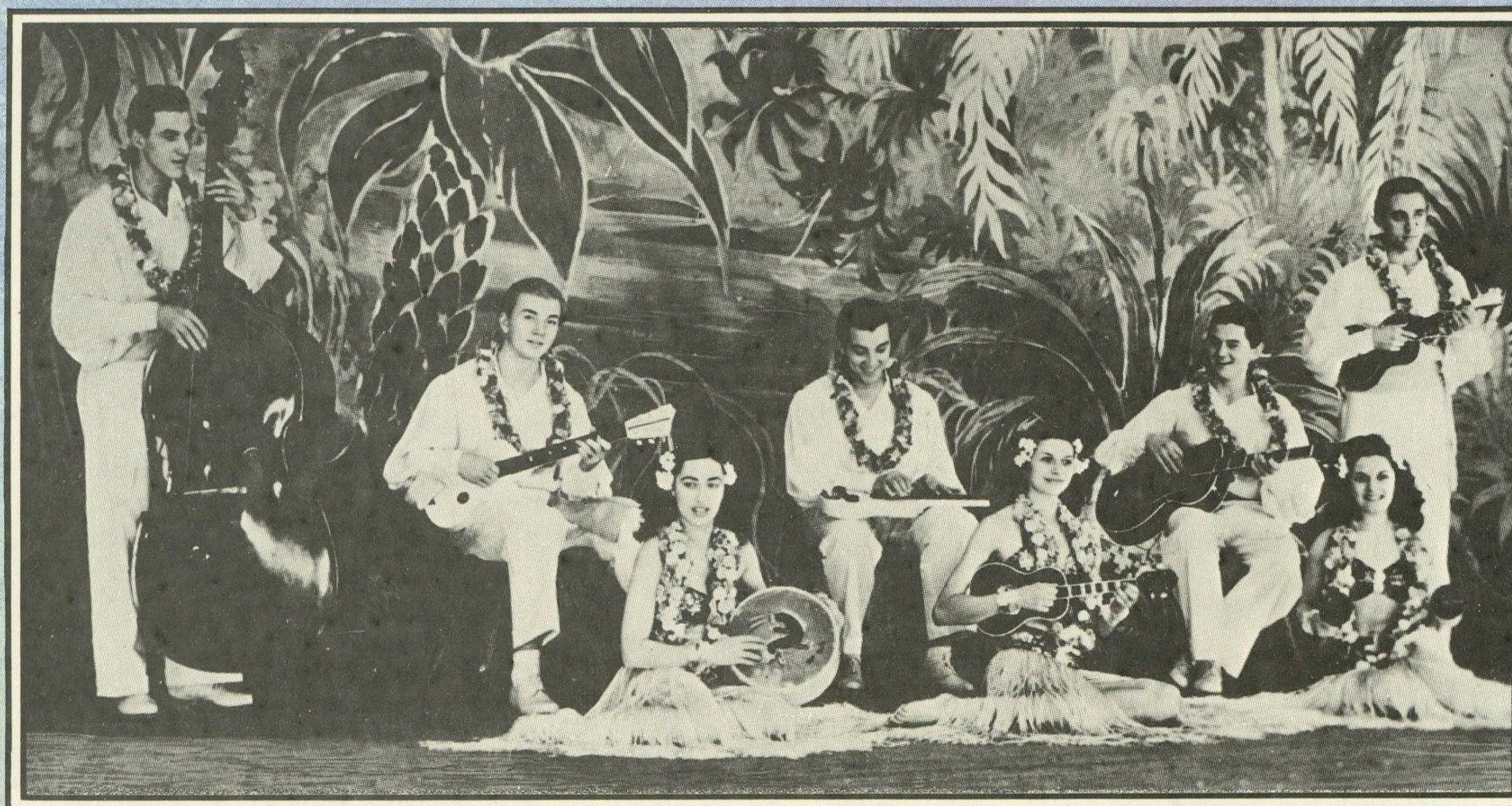
SUPRAPHON
MONO
1013 3546 H

Každá doba má své opojení: Vlastu Buriana na filmovém plátně, charleston na tanečním parketu, Semafor na divadelním jevišti nebo Mládka či Moravanka na gramofonových deskách. Jinak tomu nebylo ani v padesátých letech, kdy zábavné hudbě u nás vévodil zvuk instrumentální skupiny Václava Kučery: její nahrávky skladeb Cucurucucu, La paloma, Rege, rege, Ajo mama a mnoha dalších patřily mezi nejžádanější.

Strůjcem tohoto úspěchu byl především sám Václav Kučera, pražský rodák (* 10. září 1925), který lásku k hudbě zřejmě podědil po svém otci, zaníceném hráči na křídlovku. Paní Kučerová však zájem svého syna neschvalovala a měla pro to pádný argument: otec Kučera prý totiž právě při hře na křídlovku zemřel na srdeční infarkt, a to ještě před narozením potomka, o kterého se pak v těžké hospodářské situaci musela starat jen ona sama. Vytrvalému naléhání syna však mateřská láska dlouho vzdorovat nedokázala, a tak se nástroj jednoho dne přece jen ocitl v jeho rukou. Následovaly první hodiny pod vedením soukromého učitele, který pak svého žáka přivedl i do dechového orchestru tehdy prý velmi populárního kapelníka Karla Dočkala z Holešovic. Václav Kučera tam získal první praktické zkušenosti a dále se zdokonalil v ovládnutí nástroje — to už však jeho srdce toužilo po hudbě v jiném rytmu. Zavinili to Louis Armstrong a Duke Ellington se svými domácími spojeními R. A. Dvorským, Harrym Ostenem a Karlem Vlachem: Václav Kučera začal místo do dechové kapely docházet nejprve do moderně zaměřených amatérských souborů, až nastoupil dráhu profesionálního hudebníka.

Jako šestnáctiletý byl pracovním úřadem začleněn do orchestru Ludvíka Pleštila a s ním pak také odjel na nucené angažmá ve válečném Německu. S touto kapelou už také zpívala jeho pozdější manželka Marta Kučerová. V Německu se oba setkali se skutečným havajským orchestrem Kilima Hawaiians — válka ho zastihla na evropském zájezdu a už se včas nestačil vrátit domů za oceán. Havajané jednoho dne nabídli angažmá jak Martě, tak také Václavovi — tomu ovšem zpočátku jako kontrabasistovi; proto se na tento nástroj musel urychleně naučit alespoň nejdůležitější postupy. „Naši noví kolegové s námi byli spokojeni, a co víc, protože jsme s Martou byli oba černovlasí, všichni nás brzy počali považovat také za Havajany. Vedoucí skupiny Kilima v té době již hrál na elektrickou havajskou kytaru, kterou jsem viděl poprvé a hned jsem se do ní zamiloval,“ vzpomínal později Václav Kučera.

Jednoho dne se však Kilimovi a jeho muzikantům naskytla příležitost opustit přes Švýcarsko Evropu a vrátit se domů. Rozloučili se proto s naší dvojicí, kterou brzy převzal mezi své Cuban Boys jiný tehdy velice populární kapelník a autor skladeb Malagueña, Siboney aj. Ernesto Lecuona. Když se však začal blížit konec války, Václav Kučera se rozhodl pro cestu do vlasti. Osudnou náhodou se v Drážďanech opět setkal s Kilimovými Havajany, jimž se plánovaný návrat domů nepodařil, a tak se z nouze vydali se svým bývalým kolegou do Prahy a na jeho chatu do Hvězdonic, kde přečkali konec války. Po osvobození začali opět společně účinkovat, ale jakmile si Hava-

Václav Kučera
se svou skupinou

(1) REGE, REGE. Indonéska píseň	2:30
(2) NANI TAHITI. Milostná z Tahiti	3:15
(3) AUE AUE. Havajská píseň	2:45
(4) ALOHA OE. Havajská píseň	4:20
(5) MALUMALU KUTJING. Molucká taneční píseň	2:25
(6) ANAK KASIHKU. Indonéska lidová píseň	3:10
(7) WIKI, WIKI. Lidová z Tichomoří	2:00
(8) AJO MAMA. Indonéska lidová píseň	2:15
(9) PANGAJÓ. Indonéska rybářská píseň	3:25
(10) GULA GULA SANTAN. Indonéska píseň	2:35
(11) NANI AINAHAU. Havajská lidová píseň	2:35
(12) OPELU. Píseň z Tichomoří	2:55
(13) BENGAWAN SOLO. Lidová z Jávy	3:35
(14) O'LAKA LAKA. Havajská píseň	2:20

Upravili L. Klár (1, 5, 8, 9, 12, 14), V. Procházka (6, 10, 13) a kolektiv skupiny (ostatní)

Havajská kytara sólo — Václav Kučera

Zpívají: Marta Kučerová (1, 2, 4, 6, 8, 11—13), Josef Landa (1, 6, 9, 12), Bohumil Zeman (3, 4, 10, 11, 13), Vladislav Procházka (3, 4, 11), Tomáš Procházka (3), Leopold Klár (7, 14) a sbor skupiny (8, 9)

jané vydělali peníze na zpáteční cestu, rozloučili se zdejšími přáteli a odjeli. Václav Kučera však nich dostal na památku pravou elektrickou havajskou kytaru a ukulele. A hned také sestavil vlas soubor Philippines Hawaiians, složený tentokrát jen z českých hudebníků, který brzy nahrál i první gramofonové snímky pro Estu. V roce 1950 pozval režisér Oldřich Lipský kapelu do divadla ABC, kde působila ve hře Pan Barnum přijímá, Vladimír Dvůřák ji zase zabezpečil natáčením pro rozhlasový pořad Hudba pro radost. A pak už se jako Kučerova rozjela na svá další angažmá v cirkusech i koncertních pódiiích s programem, v němž vedle písní havajských byly také melodie tahitské, indonéské, mexické, kubánské a časem i aktuální taneční skladby, mezi nimiž nechyběly ani novinky třeba z festivalu v San Remu. I když jejich hlavním charakteristickým rysem byla většinou sladká sentimentální líta, Václav Kučera se poctivě snažil obohatit repertoár své skupiny i o písně se závažnějším obsahem a především dbal na přesnost a správnou výslovnost všech textů. Zval si proto ke spolupráci slovo vzaté odborníky. Podařilo se mu dokonce zmýlit prezidenta Sukarna, který po zaslechnutí jedné z nahrávek byl přesvědčen, že to musejí zpívat indonésští studenti v Praze.

Popularita Kučerovy instrumentální skupiny rychle rostla a její snímky patřily v Supraphonu mezi nejprodávanější, tak např. La paloma dosáhla hrubě 300 000 prodaných desek a přes stotisícovou metu se přehouplo i Cucurucucu. Prostřednictvím Artie se nahrávky velice dobře prodávaly také v zahraničí. Kučerovci hráli často v rozhlase i televizi objevili se na filmovém plátně a vyjžděli i do okrajových zemí. Módní trendy se však v populární hudbě střídají hodně rychle a tak poté, co ze souboru odešla Marta Kučerová a několikrát se proměnil základní obsazení, nastaly těžší časy. Vlnu romantické exotiky vystřídal i u nás nástup rocku a Beatles. Ale i tehdy Kučerovci účinkovali na koncertních zájezdech, přičemž roli hlavní zpěvačky převzala druhá manželka Václava Kučery Olga. Tuto tvář souboru reprezentují nové nahrávky dřívějších hitů La paloma, Cucurucucu, Rege, rege a dalších i na deskách, které v letech 1973 a 1974 vydal Pantofle. Byly sice také úspěšné, ale původní popularity souboru nedosáhl. Ačkoliv Václav Kučera zápolil se srdeční nemocí, stále se nevzdával a pravidelně se snažil obnovovat svoji milovanou skupinu a neúnavně připravoval nový program. Také Supraphon chystal ke čtyřicátému výročí jeho hudební aktivity album s vybranými tituly z nejslavnější éry Kučerovců, Václav Kučera se ho však už nedočkal — jeho nemocné srdce se definitivně zastavilo 21. června 1983. Nahrávky však zůstaly, a tak všem, kteří k nim budou chtít kdykoliv vrátit, je určena právě tato deska.

Sleeve-note © Stanislav Titzl 1984
Cover design © Jaroslav Chadima 1984
Back cover photo: archives
Odpovědný redaktor obalu: Aleš Svoboda
Tisk Grafobal, n. p., Skalica